

Kind op een eiland

Kinderen over opgroeien op Aruba, Bonaire, Curaçao, Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten

Kind op een eiland

Kinderen over opgroeien op Aruba, Bonaire,
Curaçao, Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten

Karin Kloosterboer

Koninkrijkskinderen

Kinderrechten op de Nederlandse Cariben

Mei 2013

Kinderen over opgroeien op
Aruba, Bonaire, Curaçao, Saba,
Sint Eustatius en Sint Maarten.

Kaart

Op Aruba, Bonaire, Curaçao, Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten groeien ruim 90.000 kinderen op. Hoe gaat het met deze kinderen, hoe is het eiland waar ze wonen, hoe vinden zij het om er op te groeien, welke dromen hebben zij voor de toekomst?

UNICEF vroeg 106 kinderen op de eilanden naar hun mening over verschillende onderwerpen, zoals opvoeden, onderwijs en gezondheid. En daarnaast vertelden 27 jongeren – die nu in Nederland wonen en (net) meerderjarig zijn – hoe zij het vonden om op te groeien op één van de eilanden.

In dit boekje staat een bloemlezing van de uitspraken van kinderen en jongeren.

Vanaf mijn huis kun je lopen naar de dokter. Eigenlijk is alles op loopafstand op Saba.

(Jongen, 14 jaar, Saba)

Je zou eigenlijk van je eiland moeten houden, maar ik voel het niet zo. (Meisje, 14 jaar, Bonaire)

Ik voel me een Arubaan.

(Jongen, 14 jaar, Aruba)

Ik vind het eiland leuk, maar ik wil hier niet voor altijd blijven.

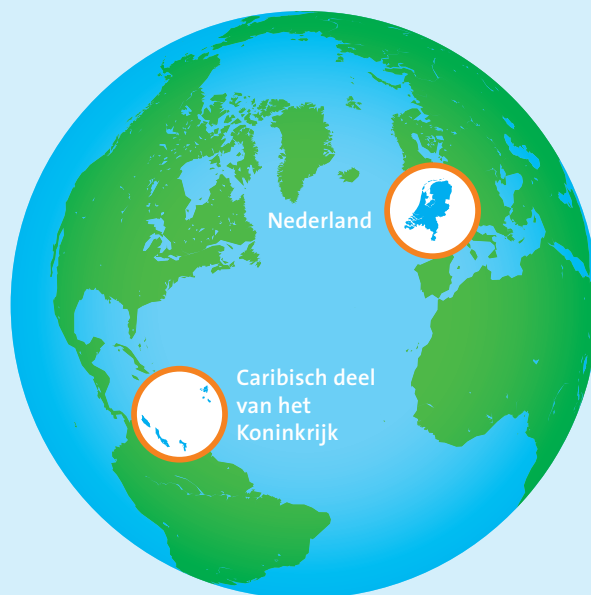
(Meisje, 17 jaar, St. Maarten)

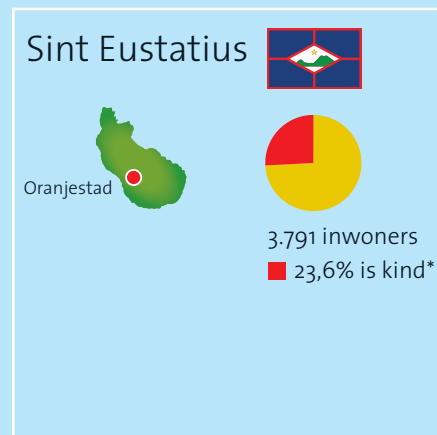
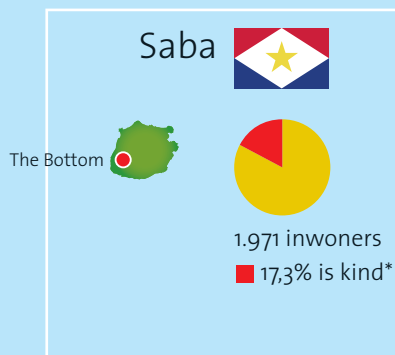
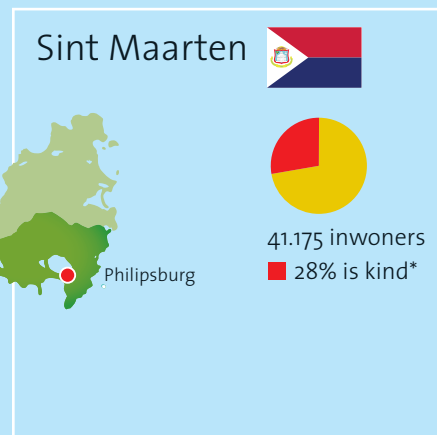
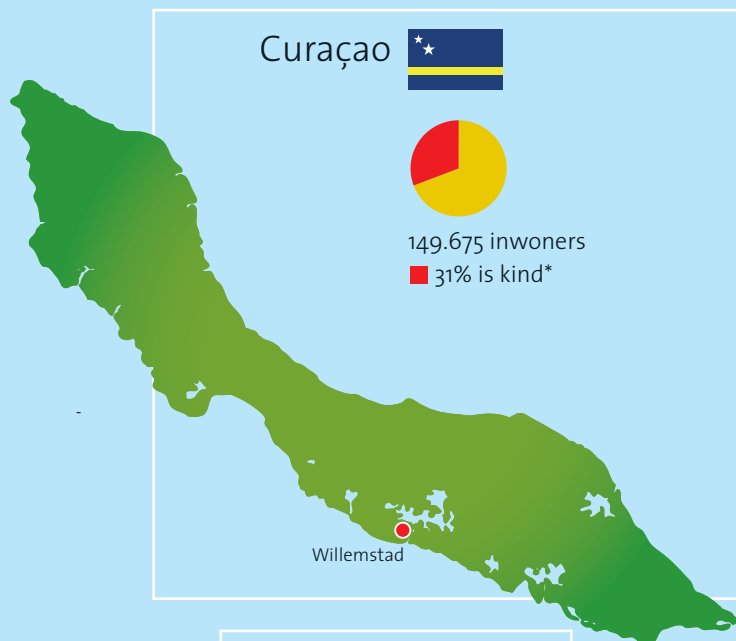
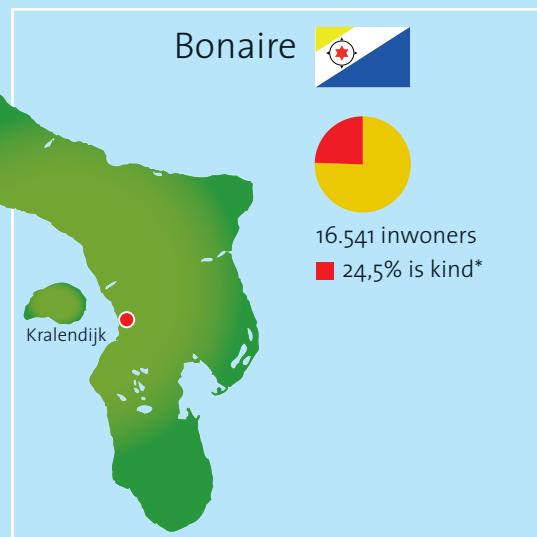
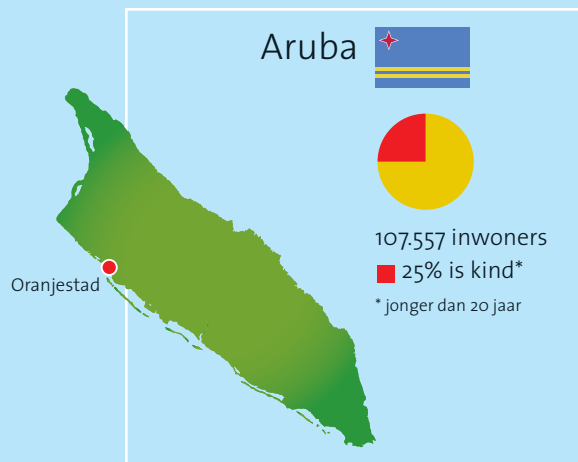

Het **Koninkrijk der Nederlanden** bestaat uit vier landen: Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten. Bonaire, Sint Eustatius, Saba hebben een aparte status binnen Nederland. Zij heten **Caribisch Nederland**. Met de landen Aruba, Curaçao, en Sint Maarten vormen ze het **Caribisch deel van het Koninkrijk**.

■ Autonome landen binnen het Koninkrijk der Nederlanden
Deze landen worden bestuurd door een eigen regering (1, 2 en 4).

■ Deze eilanden zijn sinds 2010 bijzondere gemeenten van Nederland (3, 5 en 6).

Inhoud

Inleiding	5
Aruba	8
Bonaire	20
Curaçao	32
Saba	44
Sint Eustatius	56
Sint Maarten	68
Koninkrijkskinderen en UNICEF	83
Kinderrechtenverdrag	89
Colofon	96

In dit boekje komen de kinderen van Aruba, Bonaire, Curaçao, Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten aan het woord. Hoe is het eiland waar ze wonen, hoe vinden zij het om er op te groeien, welke dromen hebben deze kinderen over hun toekomst? UNICEF Nederland vroeg kinderen op de eilanden naar hun mening over allerlei onderwerpen, zoals hun gezin, gezondheid, onderwijs, hoe veilig ze zich voelden, wat ze zouden doen als zij de baas zouden zijn. Dit boekje biedt een bloemlezing van hun uitspraken.

Eilanden in het Koninkrijk

Zo'n 7000 kilometer van Den Haag, in de Caribische zee, liggen zes eilanden die onderdeel zijn van het Koninkrijk der Nederlanden: Aruba, Bonaire, Curaçao, Saba, Sint Eustatius en Sint Maarten.

Voor deze eilanden is 10-10-(20)10 een belangrijke datum. Op die dag hield het land 'Nederlandse Antillen' op te bestaan. Curaçao en Sint Maarten werden zelfstandige landen binnen het Koninkrijk der Nederlanden, net als Aruba dat die status al in 1986 had gekregen.

Bonaire, Sint Eustatius en Saba (de BES-eilanden of Caribisch Nederland genoemd) werden onderdeel van het land Nederland.

Drie van de eilanden zijn nu dus aparte landen: Aruba, Curaçao en Sint Maarten. Samen met Nederland vormen ze de vier landen van het Koninkrijk der Nederlanden.

De andere drie eilanden horen bij het land Nederland: Bonaire, Sint Eustatius en Saba zijn sinds 2010 'openbare lichamen' van Nederland. Ze worden ook bijzondere gemeenten genoemd.

De zes eilanden verschillen verder ook op alle mogelijke manieren van elkaar: bewoners, cultuur, taal, ligging, grootte, bodemsoort zijn op ieder eiland anders. Toch hebben de kinderen op de zes eilanden iets bijzonders met elkaar gemeen: ze groeien op op een eiland in de Cariben.

Kinderen en jongeren

Op alle eilanden samen groeien ruim 90.000 kinderen op. In 2011 en 2012 vertelden 106 van hen hoe het is om op een eiland aan de Caribische kant van het Koninkrijk

op te groeien. Op ieder eiland gaven tenminste vijftien kinderen in de leeftijd van acht tot achttien jaar hun mening in individuele interviews, groepsgesprekken en chatsessies. We spraken met 'doorsnee' kinderen, vooral op scholen en naschoolse opvang.

Daarnaast spraken we in Nederland met 27 jongeren van 19 tot 25 jaar die opgegroeid zijn op een van de eilanden. Zij wonen nu in Nederland, zijn (net) meerderjarig en kunnen vanuit een ander perspectief terugkijken.

In de interviews met de kinderen op de eilanden vielen een paar dingen op, bijvoorbeeld:

- Er zijn kinderen voor wie de omstandigheden waarin ze opgroeien goed zijn, maar er zijn ook verschillende kinderen bij wie dat niet het geval is. Soms wordt dat versterkt door de beperkingen die het leven op een klein eiland met zich meebrengt, maar vaker is het de opvoedsituatie die kinderen beperkt. Desondanks zijn veel kinderen krachtig en hebben ze dromen over een toekomst met mooie mogelijkheden.
- Op de vraag naar ervaringen met alcohol, drugs en spijbelen, vertellen de meeste kinderen duidelijk wat ze denken dat de volwassenen willen horen, en misschien niet het echte verhaal. Allemaal kennen ze wel andere kinderen die drinken, roken of spijbelen, maar zélf zouden ze zo iets nooit doen.
- Een groot deel van de geïnterviewde kinderen groeit op in een incompleet gezin, waarbij één van de ouders uit zicht is, of in een samengesteld gezin.
- Er zijn veel ouders die meer dan één baan hebben om financieel het hoofd boven water te houden. Daardoor zien sommige kinderen hun ouders minder dan ze zouden willen.
- De kinderen zijn genuanceerd en kritisch in hun antwoorden. Ze zien zowel de positieve als de negatieve kanten van het opgroeien op een eiland en geven blijk van een heldere kijk op de situatie.

Dit boekje bevat een selectie van wat de kinderen hebben verteld. We hebben geprobeerd een zo evenwichtig mogelijk beeld te geven van zowel positieve als negatieve meningen.

Anoniem

Op een (klein) eiland kent iedereen elkaar. Dat heeft veel voordelen, maar het kan ook lastig zijn. Van sommige dingen wil je nou eenmaal liever niet dat iedereen het weet. Hoewel de meeste kinderen die geïnterviewd zijn het geen punt vonden als hun naam vermeld zou worden bij de uitspraken die zij deden, is toch gekozen om

dit niet te doen. Achterin zijn de voornamen vermeld van de kinderen die hebben meegewerkt. Zij geven ons antwoord op de vraag ‘Wat vind jij?’. Zonder hen was dit boekje er niet geweest.

De foto's in dit boekje horen niet bij de uitspraken van de kinderen.

Het onderzoek ‘Koninkrijkskinderen’

De kinderen en jongeren die hun mening hebben gegeven, deden dit in het kader van een groot UNICEF-onderzoek naar de situatie van kinderen op de zes eilanden: ‘Koninkrijkskinderen: Kinderrechten op de Nederlandse Cariben’. Voor dit onderzoek werkte UNICEF Nederland nauw samen met het regionale UNICEF-kantoor voor Latijns Amerika en het Caribisch gebied.

Het Kinderrechtenverdrag (zie achterin) wordt in het onderzoek als meetinstrument gebruikt: kunnen kinderen gebruikmaken van de rechten die zij op papier hebben?

De gesprekken met de kinderen worden in het onderzoek aangevuld met de inbreng van jongeren en vele deskundigen en met literatuuronderzoek en data-analyse. Op deze manier ontstaat een zo compleet mogelijk beeld van de situatie van de kinderen op de eilanden.

Op de website www.unicef.nl/koninkrijkskinderen vind je meer informatie over het onderzoek. De resultaten zijn in mei 2013 gepresenteerd.

De eilanden

Vlag	Naam	Hoofdstad	Huidige status
	Aruba	Oranjestad	Autonom land binnen het Koninkrijk der Nederlanden
	Curaçao	Willemstad	Autonom land binnen het Koninkrijk der Nederlanden
	Sint Maarten	Philipsburg	Autonom land binnen het Koninkrijk der Nederlanden
	Bonaire	Kralendijk	Bijzondere gemeente van Nederland
	Saba	The Bottom	Bijzondere gemeente van Nederland
	Sint Eustatius	Oranjestad	Bijzondere gemeente van Nederland

Aruba

Kinderen op Aruba groeien op in een internationale omgeving. Er leven ongeveer 40 nationaliteiten op het eiland, en daarnaast komen er dagelijks toeristen uit alle delen van de wereld.

Aruba is een van de drie ABC-eilanden, naast Curaçao en Bonaire. Het eiland is al sinds 1986 een apart land binnen het Koninkrijk der Nederlanden.

Aruba is welvarend. De werkloosheid is laag en het inkomen per hoofd van de bevolking is een van de hoogste in het Caribisch gebied. Het toerisme is heel belangrijk: enorme cruiseschepen brengen 550.000 toeristen per jaar aan wal.

Aruba is iets langer en breder dan het Waddeneiland Texel.

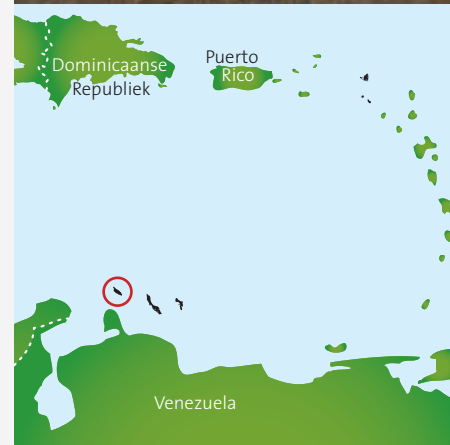
Een jongere schetst zijn eiland: 'Aruba is anders dan de andere eilanden in het Koninkrijk. Aruba is meer 'veramerikaaniseerd' dan de andere eilanden, waar de Caribische stijl overheerst. Op Aruba zelf zijn er ook verschillen te vinden. Oranjestad valt onder het veramerikaaniseerde deel van het eiland en de omgeving van San Nicolas is meer Caribisch.'

Aruba in het kort

Bijnaam	One Happy Island	
Hoofdstad	Oranjestad	
Oppervlakte	180 km ²	
Aantal inwoners	107.557	
Kinderen (0-18 jaar) (%)	26.890 (25%)	
Officiële taal	Papiamentu en Nederlands	
Meest gesproken talen	Papiamentu	68%
	Spaans	14%
	Engels	7%
	Nederlands	6%
Religie	Rooms-katholiek	80,8%
	Protestant	7,8%
	Jehova's Getuigen	1,5%
	Joods	0,2%
	Geen of onbekend	4,6%
	Overig	5,1%
Bron van inkomen	Toerisme, overslagfaciliteiten, bankieren	
Munt	Arubaanse Florin	
Staatkundig	Zelfstandig land in het Koninkrijk der Nederlanden vanaf 1986	
Aantal scholen	basis en voortgezet onderwijs	80
Universiteit	University of Aruba	
Ziekenhuis	Dr. Horacio Oduber Hospital (HON)	
Feestdag	18 maart, de Dag van de Vlag en het Volkslied	

Bronnen: CBS en UNICEF Report on the situation of children and adolescents in Aruba (2013).

Over opgroeien op Aruba merkt een andere jongere op: 'Je hebt twee wegen op Aruba: de harde weg en de makkelijke weg. Ken je de juiste mensen, dan heb je de makkelijke weg. Ken je niemand, it's gonna be a hard time. Het is gewoon zo.'

Kinderen over Aruba

Ik houd van de Arubaanse cultuur. Ik houd van de activiteiten die hier plaatsvinden.

Ik voel me een Arubaan.

(Jongen, 14 jaar, Aruba)

Ieder kind heeft recht op vrijheid. Ik vind dat kinderen vrijheid verdienen. Te veel ouders houden hun kinderen heel strak en dan kunnen ze niet hun eigen weg gaan.

(Meisje, 13 jaar, Aruba)

Als ik iets zou kunnen veranderen in mijn huis, dan zou ik het karakter van mijn ouders veranderen. De manier waarop ze praten. Dat ze wat rustiger praten en niet elke keer moeten schreeuwen.

(Jongen, 14 jaar, Aruba)

We praten Nederlands en Papiaments op school, maar alle lessen zijn in het Nederlands. Thuis praten we meestal Papiaments maar soms ook Nederlands.

(Jongen, 9 jaar, Aruba)

Als ik de baas was zou ik ervoor zorgen dat alle mensen die geen huis hebben een huis krijgen, want iedereen moet een huis hebben om in te wonen. Vooral in San Nicolas zijn er veel mensen die heel arm zijn en die geen huis hebben en dat vind ik niet leuk dus die mensen zou ik willen helpen zodat ze ook kunnen wonen. Ik zou huizen bouwen en zorgen dat ze daar gratis kunnen wonen. Als ik naar de kerk ga dan geef ik ook altijd geld zodat ze arme mensen kunnen helpen.

(Meisje, 8 jaar, Aruba)

Ik wil dokter worden.
Dokter voor mensen,
huisarts.

(Jongen, 11 jaar, Aruba)

Ik ben in Santo Domingo geboren. Alles gaat thuis goed. We zijn christenen, en ik ben thuis gelukkig. Ik zie mijn moeder alleen niet zo vaak omdat ze 's ochtends vroeg vertrekt en tot 's avonds laat werkt.

(Jongen, 15 jaar, Aruba)

Ik heb geen vader. Ik ken mijn vader niet, dus ik weet niet waar hij woont. Ik zou hem ook niet willen kennen, het is goed zoals het is.
(Jongen, 15 jaar, Aruba)

Mijn leukste momenten in het leven hebben te maken met voetbal. Het waren de drie keren dat we achter elkaar kampioen waren geworden met voetbal.
(Jongen, 14 jaar, Aruba)

Er wordt eigenlijk nooit naar mijn mening gevraagd. Ik heb ook geen idee of er organisaties op het eiland zijn die zich bezighouden met kinderen.
(Jongen, 9 jaar, Aruba)

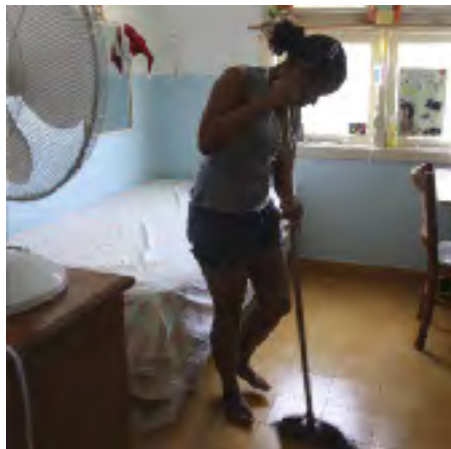

Ik vind dat Aruba saai is en dan ga ik mensen lastigvallen.
(Meisje, 14 jaar, Aruba)

Aruba

Als ik de baas was zou ik kindermishandeling aanpakken: degene die een kind mishandelt, krijgt twintig jaar gevangenisstraf.

(Meisje, 14 jaar, Aruba)

Er zijn heel veel tienermoeders op Aruba. Mijn moeder praat er ook over met mij. Ze zegt dat ik goed moet nadenken voordat ik seksueel actief ben, want een kind komt niet alleen maar met veel problemen. Ze wil niet dat hetzelfde met ons gebeurt.

(Meisje, 13 jaar, Aruba)

Ik wil later op Aruba blijven omdat ik anders te ver weg ben van mijn moeder. Ik wil iets gaan doen voor kinderen die seksueel misbruikt zijn. Ik wil gaan studeren in Nederland en terugkomen naar Aruba om te werken.

(Meisje, 13 jaar, Aruba)

Ik zou de juffrouw op school willen veranderen.

Ze scheldt ons vaak uit.

(Jongen, 13 jaar, Aruba)

Jongeren over Aruba

De situatie op Aruba is in vergelijking met andere landen en eilanden op de wereld heel goed.

(Jongere van Aruba)

Moeders zijn meer aan het werk gegaan en ouders zijn minder thuis. Kinderen worden op een negatieve manier beïnvloed door de straat en de televisie.

(Jongere van Aruba)

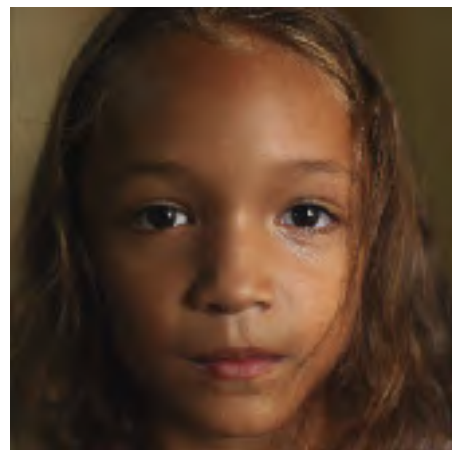
Er zijn weinig voorzieningen voor gehandicapte jongeren en het aanbod van speciaal onderwijs is beperkt.

(Jongere van Aruba)

Het onderwijs is een groot probleem op Aruba. Het probleem begint al op de peuterspeelzaal, waar een gebrek is aan structuur. Hierdoor beginnen kinderen op de basisschool al met een achterstand.

(Jongere van Aruba)

We hebben een zwijg-cultuur: problemen blijven binnen het gezin.
Veel mishandelingen en dat soort dingen komen pas uit als het heel heel erg is.
(Jongere van Aruba)

Door buitenlandse invloeden, nieuwe bewoners en de media is het eiland nu een stuk minder veilig dan vroeger.
(Jongere van Aruba)

Aruba

Bonaire

Kinderen die opgroeien op Bonaire komen regelmatig een leguaan, een hagedis of een flamingo tegen. En ook onder water is de natuur bijzonder. Het eiland is een paradijs voor duikers en snorkelaars.

Op Bonaire is één openbare middelbare school. Er zijn verschillende basis - scholen.

Sinds 2010 is Bonaire onderdeel van Nederland, als bijzondere gemeente. Het is een van de ABC-eilanden, naast Curaçao en Aruba. Het eiland is klein en rustig in vergelijking met de buur-eilanden. De afgelopen tien jaar zijn er veel mensen van buiten op Bonaire komen wonen (50 procent groei). Op zuid-Bonaire zijn grote zoutpannen. Aan de rand daarvan staan nog de oude huisjes van de slaven die het zout wonnen: piepkleine huisjes waar de slaven doordeweeks sliepen. In het weekend gingen ze lopend naar hun familie in de plaats Rincón.

0 10 km

Bonaire in het kort

Bijnaam	Divers Paradise en Flamingo Island	
Hoofdstad	Kralendijk	
Oppervlakte	294 km²	
Aantal inwoners	16.541	
Kinderen (0-20 jaar) (%)	4.060 (24,5 %)	
Officiële taal	Nederlands en Papiaments	
Meest gesproken talen	Papiamentu	75%
	Spaans	12%
	Nederlands	9%
	Engels	3%
Religie	Rooms-katholiek	77%
	Geen	7%
	Overig	16%
Bron van inkomen	Toerisme en zoutwinning	
Munt	Amerikaanse Dollar (usd)	
Staatkundig	Als 'openbaar lichaam' deel van Nederland sinds 2010	
Aantal scholen	basisonderwijs	8
	voortgezet onderwijs	1
Universiteit	St. James School of Medicine	
Ziekenhuis	Hospitaal San Francisco	
Feestdag	6 september, de Dag van de Vlag	

Bronnen: CBS en UNICEF, Kind op Bonaire. Kinderrechten in Caribisch Nederland (2013).

Kinderen en jongeren zijn niet allemaal enthousiast dat Bonaire onderdeel is van Nederland. Sommigen zijn kritisch. Een jongere verwoordt dat als volgt: ‘De grootste vergissing die Nederland en iedereen maakt, is dat ze uitgaan van hoe alles in Nederland functio - neert. Dat brengen ze over naar ons eiland zonder rekening te houden met de cultuur van Bonaire. En die vergissing maken ze nu al sinds 10-10-10. Ze kopiëren alles zonder na te denken.’

Kinderen over Bonaire

De docenten op school vind ik allemaal aardig en ik vind dat ze goed les geven. We hebben ongeveer net zoveel Nederlandse als Antilliaanse docenten. Ik vind het leuk dat dat zo'n mix is!

(Meisje, 15 jaar, Bonaire)

Als ik de baas was, zou ik ervoor zorgen dat er meer activiteiten zouden komen voor de kinderen en jongeren zodat zij niet op straat gaan zwerven en het criminele pad op gaan. Verder zou ik ervoor zorgen dat de salarissen hoger worden zodat gezinnen minder geldzorgen hebben en voor hun kinderen kunnen zorgen.

(Jongen, 15 jaar, Bonaire)

Ieder kind heeft recht om te spelen.

(Meisje, 8 jaar, Bonaire)

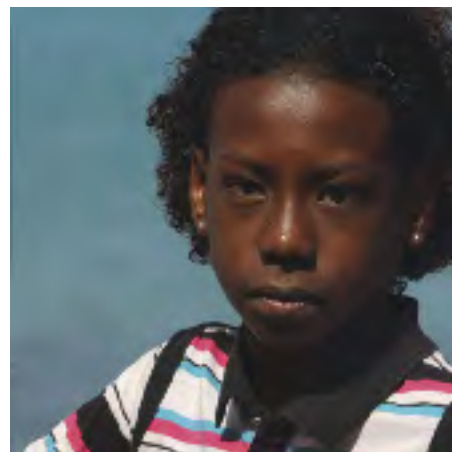

Ik vind het leuk om naar school te gaan. Bijvoorbeeld een school zoals Stichting Project zou ik wel leuk vinden om elke dag naar toe te gaan. SGB (Scholengemeenschap Bonaire, red.) niet, daar is het saai.

(Jongen, 15 jaar, Bonaire)

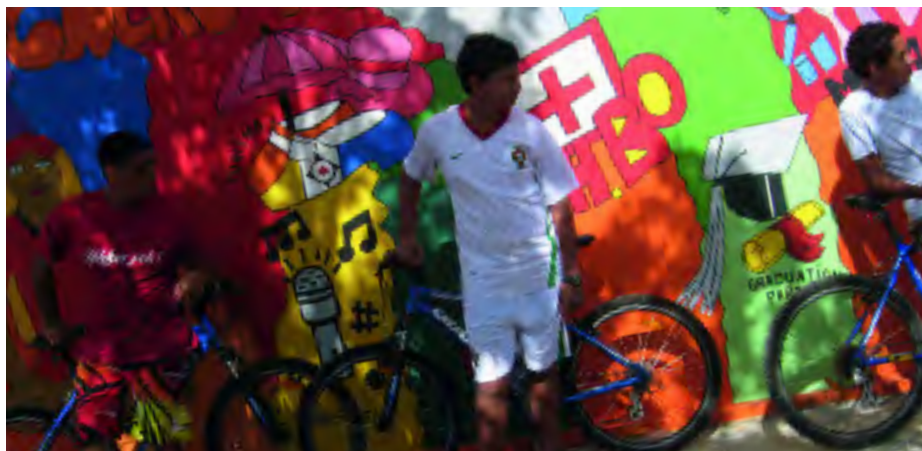
Ik ben niet echt trots op Bonaire. Ik weet niet precies waarom. Je zou eigenlijk van je eiland moeten houden, maar ik voel het niet zo.

(Meisje, 14 jaar, Bonaire)

Ik wil in ieder geval goed leren. Het liefst op Curaçao, maar misschien ook in Nederland. Ik weet nog niet wat ik precies wil worden.

(Meisje, 13 jaar, Bonaire)

Mijn moeder heeft mij gekregen toen zij vijftien was. Ik heb tot mijn zesde bij mijn tante gewoond omdat mijn moeder niet voor mij kon zorgen. Toen is mijn moeder naar de rechter gestapt en heeft ze ervoor gezorgd dat ik weer bij haar zou kunnen wonen. Mijn tante beschouw ik nog steeds als mijn moeder omdat zij de eerste jaren van mijn leven voor mij heeft gezorgd. Het voelt voor mij gewoon alsof ik twee moeders heb.

(Meisje, 15 jaar, Bonaire)

Ik vind dat er voor de kinderen en de jeugd weinig te doen is op Bonaire. Er zouden meer activiteiten moeten komen zodat de jongeren niet op straat gaan hangen en slechte dingen gaan doen.

(Meisje, 15 jaar, Bonaire)

Ik vind dat kinderen en jongeren te weinig aandacht krijgen. Ouders zouden moeten leren dat ze hun kinderen meer aandacht moeten geven.
(Meisje, 17 jaar, Bonaire)

's Avonds is het lekker om te zwemmen, omdat het water dan lekker warm is. We gaan met z'n vijven of zessen. Bij de oude haven bij de douane, op de sleepboten. Ik vind dat ze een hoge pier moeten maken, voor kinderen die daar vanaf willen gaan en mooie sprongen en salto's willen maken.

(Jongen, 15 jaar, Bonaire)

Mijn moeder kookt niet. Ze laat geld voor me achter. Elke dag. Dan haal ik iets te eten. Soms bewaar ik het geld en dan kijk ik of er thuis iets te eten is. Beschuitjes of cornflakes bijvoorbeeld. Mijn favoriete eten is bonensoep.

(Jongen, 15 jaar, Bonaire)

Waar ik eerst woonde, kreeg ik niet veel aandacht en liefde. Bij het opvanghuis Kas di Karko wel. En waar ik eerst woonde was er niet genoeg eten voor iedereen. En bij Kas di Karko wel.

(Meisje, 16 jaar, Bonaire)

Ik woon samen met mijn vader en moeder en mijn twee honden. Ik heb nog een oudere halfbroer en -zus die alletwee in Nederland wonen. Ik heb ook in Nederland gewoond toen ik nog jonger was. Ik mis de sneeuw. En dat ik niet even op bezoek kan gaan bij mijn broer en zus.

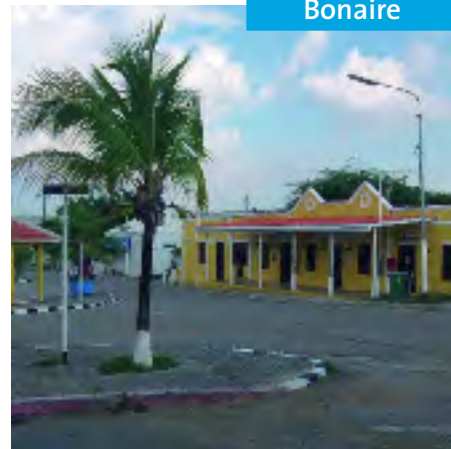
(Meisje, 8 jaar, Bonaire)

Mijn wens is om Bonaire helemaal op te knappen, want Bonaire kan niet zo doorgaan zoals het nu gaat.

(Meisje, 13 jaar, Bonaire)

Na mijn opleiding wil ik bij mijn moeder gaan werken om haar te helpen. En daarna wil ik bij de brandweer. Ik wil al bij de brandweer sinds ik heel klein ben. Als ik nu over mijn toekomst nadenk dan denk ik dat ik op Bonaire zal blijven. Ik wil mijn moeder hier niet achterlaten dus voorlopig blijf ik hier wonen!

(Jongen, 15 jaar, Bonaire)

Jongeren over Bonaire

Meisjes raken jong zwanger omdat ze behoefte hebben aan aandacht die ze vervolgens krijgen van oudere jongens.
(Jongere van Bonaire)

Ik zie op Bonaire dat veel kinderen niet genoeg aandacht krijgen van hun ouders. Misschien werken je ouders de hele dag en komen thuis, maken eten voor je, gaan dan weer uit. De kinderen blijven dan thuis en kijken tv.

(Jongere van Bonaire)

Het ontbreekt op de eilanden aan faciliteiten om melding te maken van mishandeling of misbruik.

(Jongere van Bonaire)

Het komt voor dat een kind door haar moeder geslagen wordt iedere keer als zij een geluid maakt. Je slaat met een riem, dat is hier gebruikelijk. Als een vader uit z'n dak gaat, pakt hij zijn riem en slaat hij alle kinderen.

(Jongere van Bonaire)

Curaçao

Bijna ieder kind op Curaçao kent de gekleurde huizen in Willemstad. Ooit waren ze kalkwit, maar in 1817 kreeg iedereen de opdracht zijn huis in een pastelkleur te schilderen, omdat een van de gezagsdragers hoofdpijn kreeg van al het wit in de zon.

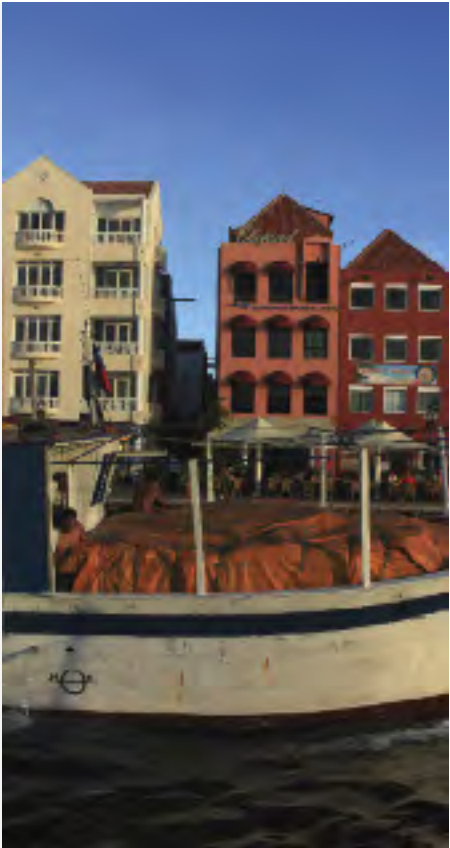
Het eiland Curaçao ligt als middelste van de ABC-eilanden tussen Aruba en Bonaire in. Het is het grootste van de zes Caribische eilanden in het Koninkrijk der Nederlanden. Sinds 2010 is Curaçao een apart land in het Koninkrijk. Bij Curaçao hoort ook Klein Curaçao, een eilandje dat tien kilometer van de oostpunt ligt.

Sommige kinderen en jongeren vinden opgroeien op het eiland lastig. Zo vertelt een jongere: 'Ik denk dat er gebrek aan perspectief is voor heel veel kinderen. Ze komen in een vicieuze cirkel terecht, want er worden niet veel mogelijkheden aangeboden om je te ontwikkelen. Er wordt je als kind niet verteld wat er allemaal mogelijk is.' Een andere jongere voegt daaraan toe: 'Het is heel moeilijk om verder te komen in het onderwijs als je geen steun van je ouders hebt.'

Curaçao in het kort

Bijnaam	Dushi Korsou	
Hoofdstad	Willemstad	
Oppervlakte	444 km²	
Aantal inwoners	149.679	
Kinderen (0-19 jaar) (%)	46.400 (31%)	
Officiële taal	Papiamentu en Nederlands	
Meest gesproken talen	Papiamentu	78,6%
	Nederlands	9,4%
	Spaans	6%
	Engels	3,5%
Religie	Rooms-katholiek	80,1%
	Protestant	5,5%
	Geen	4,6%
	Overig	9,6%
Bron van inkomen	Toerisme, raffinage van aardolie, aardolieproducten, overslagfaciliteiten, lichte industrie en landbouw (aloë, sorghum, pinda's, groenten, tropisch fruit)	
Munt	Nederland Antilliaanse gulden (ANG/NAf)	
Staatkundig	Zelfstandig land in het Koninkrijk der Nederlanden sinds 2010	
Aantal scholen	basisonderwijs	68
	voortgezet onderwijs	18
Universiteit	Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA)	
Ziekenhuis	Sint Elisabeth Hospitaal (SEHOS)	
Feestdag	2 juli, de Dag van de Vlag	

Bronnen: CBS en UNICEF Rapport over de situatie van kinderen en jongeren op Curaçao (2013).

Kinderen over Curaçao

Mijn vader is niet echt streng maar er zijn wel een paar regels. Ik moet me gedragen, dat is één van de regels. Mijn broertje niet pesten en school moet goed zijn.

(Jongen, 16 jaar, Curaçao)

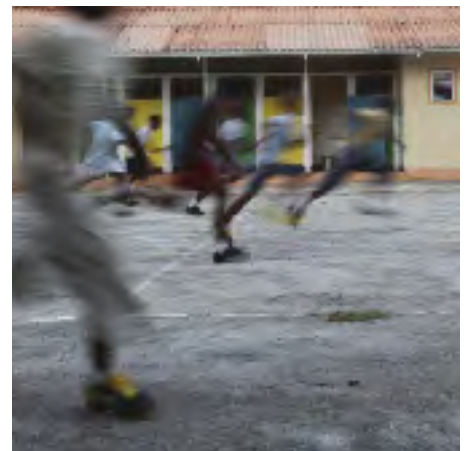
Als ik uitga, drink ik veel. Dan word ik gezellig, maak ik grapjes en blijf ik lachen. Ik blijf alleen maar grapjes maken. Soms zegt mijn vader tegen me dat ik een alcoholist word.

(Jongen, 16 jaar, Curaçao)

Ik vind alles leuk aan Curaçao. Je kan hier zo naar het strand. Als ik met vrienden wil afspreken dan hoef ik mijn agenda er niet bij te halen. Je kan gewoon na school vragen of je bij elkaar kan gaan spelen. In Nederland kunnen die dingen niet. Daar moet je je agenda checken en na een week kan het. Wat ik niet leuk vind van Curaçao, is de hitte. Als ik moet werken dan is het ontzettend heet.

(Jongen, 11 jaar, Curaçao)

Als ik de baas ben van het eiland, zal ik ervoor zorgen dat er eten en drinken in overvloed beschikbaar is voor de kinderen. Dat ze goed worden verzorgd. Dat ze spullen krijgen waar ze iets mee willen doen. Ik zou het verkeer op Curaçao verbeteren. De raffinerij van Isla moet weg. De mensen die nu daar werken moeten geholpen worden om een andere baan te vinden. Ook de corruptie moet bestreden worden.

(Jongen, 11 jaar, Curaçao)

Ik vind dat elk kind het recht heeft om goed verzorgd te worden en genoeg eten en aandacht te krijgen.

(Meisje, 16 jaar, Curaçao)

Op school maak ik veel ruzie. Als ik moe word van de andere leerlingen dan sla ik ze. De juffrouw geeft daarom vaak straf. Ik ben een vechtersbaas.

(Meisje, 8 jaar, Curaçao)

Mijn vader werkt met toeristen en krijgt vaak dollars. Die geeft hij dan aan mij. Dat geld spaar ik.

(Meisje, 9 jaar, Curaçao)

Als ik me verdrietig voel, dan ga ik slapen. Als ik bij het wakker worden nog steeds verdrietig ben dan ga ik een computerspelletje spelen. Dan word ik dan zeker blij want ik kan van het spelletje winnen. Praten over problemen doe ik met niemand.
(Jongen, 12 jaar, Curaçao)

Mijn ouders slaan mij soms. Alleen als ik echt stout ben maar ze slaan niet zo hard.
(Meisje, 10 jaar, Curaçao)

Ik woon in een opvanghuis omdat de situatie thuis heel slecht was.
(Meisje, 16 jaar, Curaçao)

Als ik mijn middelbare school heb afgerond, wil ik gaan studeren in Nederland of de VS. Liefst in Nederland want daar heb ik al gewoond. In Nederland wil ik iets met technologie gaan doen. Met technologie kun je alle kanten op zoals een raket bouwen.
(Jongen, 12 jaar, Curaçao)

Als ik de baas was, zou ik ervoor zorgen dat de kinderen vrij zijn, dat hun moeders hen niet mogen slaan, want er zijn een heleboel mensen die dat wel doen. Dat die kinderen recht hebben op alles, zoals eten, drinken, liefde.
(Meisje, 10 jaar, Curaçao)

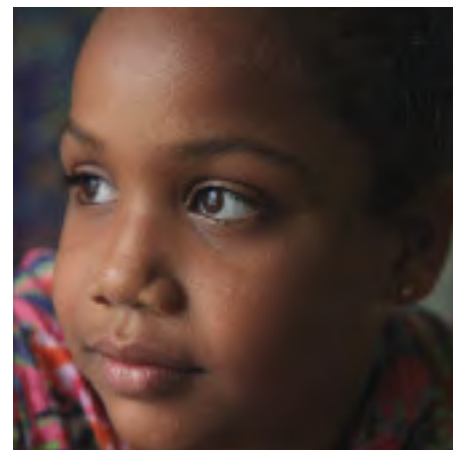

Ik spreek mijn vader wel af en toe, maar we zijn niet close. Ik zie hem bijna nooit.
(Meisje, 16 jaar, Curaçao)

Als ik klaar ben met mijn school op Curaçao dan wil ik terug naar Nederland. Daar wil ik rechten gaan studeren want ik wil advocaat worden. Ik hou ervan om problemen op te lossen. Daarnaast hou ik er niet van om mensen te zien verliezen. Ook wil ik voor mijn dertigste een wereldreis hebben gemaakt om echt alle landen van de wereld te zien.

(Meisje, 10 jaar, Curaçao)

Ik ben nooit stout, altijd lief.
(Meisje, 7 jaar, Curaçao)

Jongeren over Curaçao

Ouders zijn heel bezorgd. Daardoor leren jongeren pas op latere leeftijd wat eigen verantwoordelijkheid is; later dan jongeren in Nederland, die sneller zelfstandig worden.

(Jongere van Curaçao)

Wij blijven bijna altijd thuis wonen tot we trouwen of naar Nederland gaan.

(Jongere van Curaçao)

Wanneer burens merken dat een kind mishandeld wordt, proberen ze zich er zo lang mogelijk niet mee te bemoeien.

(Jongere van Curaçao)

Mag je je kind een tik geven of niet? Sommige mensen gaan heel erg ver, die hebben een riem. Dat gaat voor de meeste mensen te ver. Maar ik vind dat dat mishandelen is. Ik vind niet dat je een kind mag slaan.

(Jongere van Curaçao)

Huiswerk wordt door kinderen overal gemaakt; thuis, in de auto, in de tuin, in het zwembad.

(Jongere van Curaçao)

De middelbare school waar je naartoe gaat, bepaalt in welk land je gaat studeren. Er zijn Nederlandse scholen, American property schools en International schools.

(Jongere van Curaçao)

Curaçao

Saba

Saba wordt door velen gezien als de allermooiste plek van het Koninkrijk der Nederlanden. In ieder geval bezit Saba het hoogste punt: de Sabanen wonen naast en op een slapende vulkaan, de Mount Scenery, die 877 meter hoog is.

Saba is het kleinste bewoonde eiland van Nederland. Sinds 2010 is het een bijzondere gemeente van Nederland en daarmee een onderdeel van Nederland. Het eiland hoort met Sint Eustatius en Sint Maarten tot de Bovenwindse Eilanden.

Je vindt veel regenwoud op Saba.

Kinderen op Saba hebben weinig te kiezen als het om onderwijs gaat. Er is één basisschool en één school voor voortgezet onderwijs. Op beide scholen is de voertaal Engels.

Doordat Saba zo klein is, zijn ook de andere mogelijkheden voor kinderen om zich te ontwikkelen zeer beperkt. Een jongere omschrijft het als volgt: 'Veel kinderen groeien op in een weinig stimulerende omgeving met weinig toekomstperspectief.'

0 2,5 km

Saba in het kort

Bijnaam	The Unspoiled Queen	
Hoofdstad	The Bottom	
Oppervlakte	14 km²	
Aantal inwoners	1.971	
Kinderen (0-20 jaar) (%)	341 (17,3%)	
Officiële taal	Nederlands en Engels	
Meest gesproken talen	Engels	
Religie	Rooms-katholiek	58%
	Anglicaans	14%
	Geen	5%
	Overig	22%
Bron van inkomen	Toerisme	
Munt	Amerikaanse Dollar (usd)	
Staatkundig	Als ‘openbaar lichaam’ deel van Nederland sinds 2010	
Aantal scholen	basisonderwijs	1
	voortgezet onderwijs	1
Universiteit	Saba University School of Medicine	
Ziekenhuis	Saba Health Care Foundation (A.M. Edwards Medical Centre)	
Feestdag	Eerste vrijdag van december, Saba Day	

Bronnen: CBS en UNICEF, Kind op Saba. Kinderrechten in Caribisch Nederland (2013).

Kinderen over Saba

Als ik de baas van Saba was,
zou ik het onderwijs
verbeteren en zorgen dat er
meer te doen is buiten
school. (Meisje, 15 jaar, Saba)

Het is een heel mooie plek,
het is mooi en de mensen
zijn aardig. Omdat iedereen
elkaar kent en met elkaar is
opgegroeid, denk ik. Soms
is het wel saai, maar ik heb
veel vrienden om mee om
te gaan. (Jongen, 14 jaar, Saba)

Het is niet fijn dat iedereen
alles van je weet en over je
praat.

(Meisje, 16 jaar, Saba)

Vroeger was ik de luid-
ruchtige probleemzoeker,
maar nu ben ik rustig.
Ik ben gewoon volwassen
geworden.

(Jongen, 16 jaar, Saba)

Ik ga naar de Saba Comprehensive School. Dat is de enige middelbare school op het eiland. Er is ook een basisschool. Dat is de Sacred Heart School en die zit op het terrein onder ons.
(Meisje, 11 jaar, Saba)

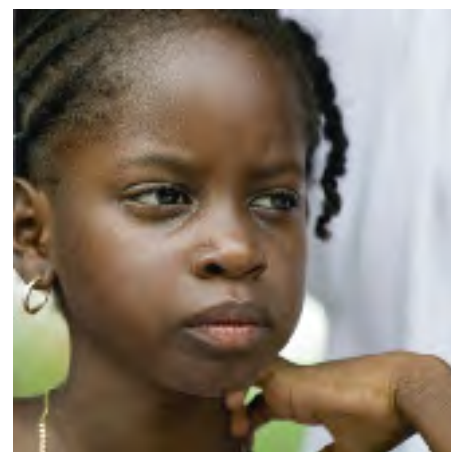

Vanaf mijn huis kun je lopen naar de dokter. Eigenlijk is alles op loopafstand op Saba. (Jongen, 14 jaar, Saba)

Op Saba is het onderwijs niet zo goed als ergens anders. Het wordt dus extra moeilijk voor mij als ik naar het buitenland ga. Dan moet ik waarschijnlijk een paar jaar overdoen.
(Meisje, 14 jaar, Saba)

Ik ga het meeste om met meisjes. Mensen vinden het raar als je veel met jongens omgaat. Maar met meisjes is het wel vaak drama, hoor.
(Meisje, 14 jaar, Saba)

Als er hier iets met mij aan de hand zou zijn, kan ik alleen maar naar mijn ouders. Er zijn geen organisaties voor. (Jongen, 14 jaar, Saba)

Ik voel me veilig op het eiland. Er is geen criminaliteit hier. Er wordt wel eens gestolen, maar dat is heel zeldzaam. (Jongen, 16 jaar, Saba)

Ik wil kok worden of zakenvrouw. Ik vind het leuk om met papieren te werken. Ik wil misschien naar Nederland om te studeren. Maar ik wil eigenlijk geen Nederlands leren. Ik weet eigenlijk niet waarom ik naar Nederland wil. Maar ik kan studiefinanciering krijgen als ik naar Nederland ga en ik kan dan sneeuw zien. (Meisje, 11 jaar, Saba)

Het is moeilijk als je hier iets wilt veranderen. Er is dan eigenlijk niemand waar je naar toe zou kunnen gaan. Zeker op school niet.
(Jongen, 14 jaar, Saba)

Ieder kind heeft er recht op betrokken te zijn bij wat er gebeurt.
Het is zijn toekomst.
(Meisje, 14 jaar, Saba)

Het leven op Saba is best wel duur. Elektriciteit, water en eigenlijk het eten ook.
(Jongen, 16 jaar, Saba)

Veel van mijn vrienden zijn familie van mij.
(Meisje, 16 jaar, Saba)

Jongeren over Saba

Ouders weten niet hoe ze met hun kinderen in gesprek kunnen gaan over seksualiteit.

(Jongere van Saba)

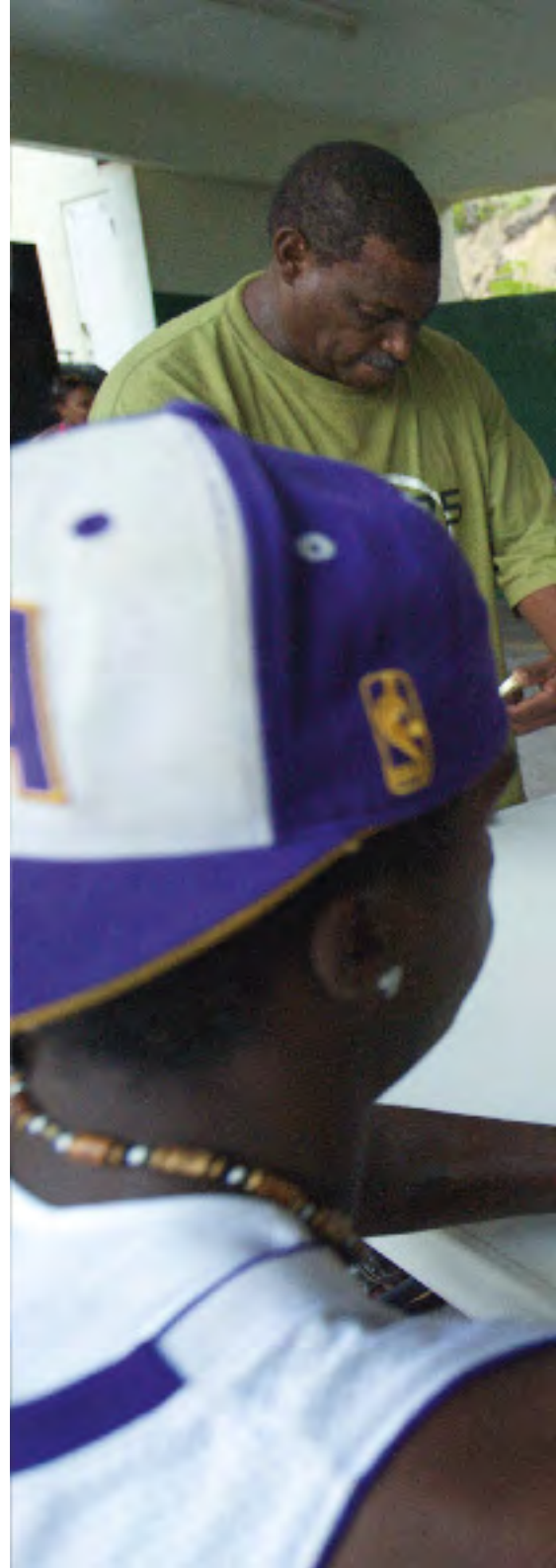
Je hebt wel kansen wanneer je op de eilanden bent opgegroeid, maar je moet bereid zijn te vechten voor wat je wilt.

(Jongere van Saba)

Ik zou niet weten naar wie je toe kunt gaan op Saba als je misbruikt of mishandeld wordt. Er is niemand die je kunt vertrouwen.

(Jongere van Saba)

Sint Eustatius

‘Statia’, zo noemen de kinderen op Sint Eustatius hun eiland. Statianen zijn over het algemeen zeer gelovige mensen: er zijn zeven actieve kerken op het kleine eiland. En er zijn ook verschillende basisscholen vanuit de verschillende geloven. Voor middelbaar onderwijs is er één school. Vanaf de middelbare school is de onderwijstaal Nederlands.

Statia is sinds 2010 onderdeel van Nederland, als bijzondere gemeente. Met Saba en Sint Maarten hoort het tot de Bovenwindse Eilanden. Aan de zuidoostkant van het eiland ligt een slapende vulkaan, the Quill. Het eiland heeft regelmatig last van orkanen.

Op Statia is een grote olieterminal van een Amerikaans bedrijf (NuStar); de olietankers liggen voor de kust.

Een jongere constateert: ‘Instanties die op Statia komen om programma’s of projecten te doen, realiseren zich onvoldoende hoe groot de invloed van religie is op het eiland.’

Sint Eustatius in het kort

Bijnaam	The Golden Rock	
Hoofdstad	Oranjestad	
Oppervlakte	21 km²	
Aantal inwoners	3.791	
Kinderen (0-20 jaar) (%)	894 (23,6%)	
Officiële taal	Nederlands en Engels	
Meest gesproken talen	Engels	83%
	Spaans	6%
	Nederlands	4%
Religie	Methodist	27%
	Rooms-katholiek	25%
	Zevende-dagsadventist	21%
	Geen	8%
	Overig	19%
Bron van inkomen	Aardolie, toerisme	
Munt	Amerikaanse Dollar (USD)	
Staatkundig	Als 'openbaar lichaam' deel van Nederland sinds 2010	
Aantal scholen	basisonderwijs	4
	voortgezet onderwijs	1
Universiteit	University of St. Eustatius School of Medicine	
Ziekenhuis	St. Eustatius Health Care Foundation (Queen Beatrix Medical Center)	
Feestdag	16 november, Statia Day	

Bronnen: CBS en UNICEF, Kind op Sint Eustatius. Kinderrechten in Caribisch Nederland (2013).

Kinderen over Sint Eustatius

Ieder kind heeft recht op onderwijs. Iedereen moet elke dag vrolijk naar school gaan. Als je geen zin hebt in school, dan kun je ook niet leren.

(Meisje, 12 jaar, St. Eustatius)

Ik woon met mijn opa en oma. Mijn moeder woont in Santo Domingo en mijn vader woont in Italië. Mijn moeder zie ik ongeveer één tot twee keer per jaar en mijn vader zie ik bijna nooit.

(Meisje, 15 jaar, St. Eustatius)

Als ik de baas van Statia was, zou ik zorgen dat er meer dingen te doen zijn voor kinderen zodat ze geen kattenkwaad uit gaan halen. Elk kind is anders en elke leeftijdscategorie wil andere dingen. Voor de kinderen onder tien zouden ze iets moeten hebben waar ze spelletjes kunnen spelen. Voor de tieners zou er een locatie moeten zijn waar we films kunnen kijken en andere dingen kunnen doen. Ik zou een groot feest geven voor de kinderen. En ik zou ervoor zorgen dat er meer activiteiten komen.

(Meisje, 14 jaar, St. Eustatius)

Het mooiste van Statia vind ik de huizen en de mensen.

(Jongen, 12 jaar, St. Eustatius)

Veel meisjes raken zwanger op jonge leeftijd, rond de veertien jaar. Volgens mij zijn er zelfs meisjes die op hun twaalfde al zwanger raken. Ook gaan veel mensen aan de drugs en komen ze niet meer naar school. Ik denk dat het komt doordat ze thuis niet de liefde krijgen die ze nodig hebben, en dan gaan ze ergens anders aandacht proberen te krijgen.

(Meisje, 17 jaar, St. Eustatius)

Mijn lievelingsgerecht is rijst, mais, vis, kip en spare-ribs. (Meisje, 10 jaar, St. Eustatius)

Iedereen kent elkaar hier, en de meeste mensen zijn familie van elkaar. Ik ben hier geboren en opgegroeid. Er is te weinig te doen voor de jongeren op het eiland. De jongeren gaan slapen, illegaal motorrijden of ze hebben seks.

(Meisje, 16 jaar, St. Eustatius)

Ik drink niet en gebruik geen drugs en rook geen sigaretten. Iemand moet toch verantwoordelijk zijn!

(Meisje, 16 jaar, St. Eustatius)

Ieder kind heeft het recht om vrij te zijn en te geloven in datgene waar hij in wil geloven.

(Jongen, 13 jaar, St. Eustatius)

Ik zit in de vijfde klas. Mijn ouders kunnen niet helpen met huiswerk, want zij spreken geen Nederlands. Mijn zus komt meestal op zaterdag langs en zij kan mij wel helpen.

(Meisje, 12 jaar, St. Eustatius)

Ik wil brandweerman of politieambtenaar worden, maar alleen als het niks wordt met het basketballen. Misschien wil ik ook wel in het leger. Dan kan je vechten voor de dingen die je nodig hebt. Ze pesten mij nu en dan kan ik mijzelf verdedigen.

(Jongen, 10 jaar, St. Eustatius)

Ik zou willen dat Sint Eustatius niet meer bekend staat als het eiland waar mensen alleen maar over elkaar roddelen.

(Meisje, 17 jaar, St. Eustatius)

Ik wil bakker worden. Ik kijk veel naar 'The Cooking Channel'. Na mijn middelbare school ga ik naar Amerika om door te studeren voor bakker en ik wil een opleiding tot chef doen. In Amerika omdat daar veel goede kookopleidingen zijn.
(Jongen, 13 jaar, St. Eustatius)

Als ik kon, zou ik het onderwijs veranderen. We krijgen op de middelbare school les in het Nederlands, en we moeten examens maken in het Nederlands. Op de kleuterschool en de basisschool krijgen we alles in het Engels en is Nederlands gewoon een extra vak. Iedereen die na de middelbare school naar Nederland gaat om te studeren, begint al met een achterstand.
(Meisje, 17 jaar, St. Eustatius)

Er wordt thuis nooit naar mijn mening gevraagd. Mijn oma neemt de beslissingen. Ik luister eigenlijk wel altijd naar haar. Op school wordt er meestal één keer per jaar naar mijn mening gevraagd. De school vraagt dan aan ons wat wij van de school en de docenten vinden. Ik weet niet of er wat met onze mening wordt gedaan. Ik zie in ieder geval niets veranderen.

(Meisje, 15 jaar, St. Eustatius)

Jongeren over Sint Eustatius

Als ik met Nederlands huiswerk thuiskwam, kon mijn moeder mij niet helpen. Als het in het Engels was geweest had zij misschien wel kunnen helpen en dat was voor mij makkelijker geweest.

(Jongere van St. Eustatius)

Jongeren hebben veel tijd die ze met elkaar kunnen doorbrengen, zonder toezicht van volwassenen.

(Jongere van St. Eustatius)

Het is niet zeldzaam dat een meisje van rond de zestien jaar al een kind heeft.

(Jongere van St. Eustatius)

Mensen stappen niet makkelijk binnen bij het Centrum voor Jeugd en Gezin, omdat de mogelijkheid er is dat anderen dan zien dat ze daar heen gaan en dat weer doorvertellen aan anderen.

(Jongere van St. Eustatius)

Wanneer iemand iets overkomt op het gebied van misbruik of mishandeling zal er veel aan worden gedaan om dat verborgen te houden.

(Jongere van St. Eustatius)

Sint Maarten

Kinderen die op Sint Maarten opgroeien, komen regelmatig in Frankrijk. Het eiland bestaat namelijk uit twee delen: een Frans deel (Saint Martin) en een Nederlands deel (Sint Maarten) dat sinds 2010 een apart land is in het Koninkrijk der Nederlanden. De kinderen op Sint Maarten spreken in het dagelijks leven Engels.

Sint Maarten hoort met Saba en Sint Eustatius tot de Bovenwindse Eilanden en heeft net als de andere twee last van orkanen.

Er komen heel veel toeristen – per cruiseschip – naar Sint Maarten.

Het eiland kampt volgens de kinderen en jongeren met criminaliteit. Een jongere vertelt: 'Als er al plekken zijn waar kinderen kunnen spelen, zoals een basketbalveldje, dan zijn ze slecht onderhouden of vernield of ze worden opgeëist door gangs.'

Net als op de andere eilanden zijn er ook op Sint Maarten veel kinderen die opgroeien bij hun moeder of in een nieuw samengesteld gezin. Een jongere: 'Kinderen wonen vaak alleen met hun moeder in een huis. De vaders zijn afwezig.'

0

8 km

Sint Maarten in het kort

Bijnaam	The Friendly Island	
Hoofdstad	Philipsburg	
Oppervlakte	Nederlandse deel: 34 km²; Franse deel: 54,4 km² Totaal: 88,4 km²	
Aantal inwoners	41.175	
Kinderen (0-19 jaar) (%)	11.529 (28%)	
Officiële taal	Engels en Nederlands	
Meest gesproken talen	Engels	67,5%
	Spaans	13%
	Creools	8%
	Nederlands	4%
	Papiamentu	2%
	Frans	1,5%
	Overig	3,5%
Religie	Protestant	44,8%
	Rooms-katholiek	39%
	Geen	6,7%
	Joods	3,4%
	Overig	5,4%
Bron van inkomen	Toerisme, lichte industrie, productie en landbouw (suiker)	
Munt	Nederland Antilliaanse gulden (ANG/NAf)	
Staatkundig	Zelfstandig land in het Koninkrijk der Nederlanden sinds 2010	
Aantal scholen	basisonderwijs	16
	voortgezet onderwijs	4
Universiteiten	University of St. Martin (usm)	
	The American University of the Caribbean	
Ziekenhuis	Sint Maarten Medical Centre	
Feestdag	11 november, Sint Maarten Dag	

Bronnen: CBS en UNICEF Report on the situation of children and adolescents in St. Maarten (2013).

Kinderen over Sint Maarten

Thuis spreken we Spaans, Engels en een beetje Papiamentu. Mijn opa komt van Curaçao en spreekt Papiamentu. Mijn oma leert het mij 's middags. Op school spreken we Nederlands.

(Meisje, 11 jaar, St. Maarten)

Sint Maarten is een bijzonder eiland. Mooie uitzichten, de mensen. Het is onvergelijkbaar met andere eilanden in de Cariben. Je voelt je hier niet snel uitgesloten, omdat iedereen overal vandaan komt. Iedereen is anders; iedereen is welkom.

(Jongen, 17 jaar, St. Maarten)

Mijn moeder schreeuwt het meest maar mijn vader is het strengst. We zijn een beetje bang voor hem, maar hij slaat ons niet.

(Jongen, 10 jaar, St. Maarten)

Ik wil later wetenschapper worden, want ik wil weten wanneer de vulkaan weer uitbarst. Ik vind het niet erg dat ik daarvoor in het buitenland moet studeren en daarna weer terugkom naar Sint Maarten.

(Jongen, 9 jaar, St. Maarten)

Als ik de baas was, zou ik zorgen dat ieder kind eten had. En dat ieder kind onderwijs krijgt. Je kan niet leren met honger. Dus eten op de eerste plaats zetten en daarna onderwijs. Ieder kind heeft recht op die dingen. Ook illegale kinderen hebben daar recht op. Een kind is een kind.

(Meisje, 14 jaar, St. Maarten)

Ieder kind heeft recht om in een veilige omgeving op te groeien, waar geen geweld is en geen drugs en waar de ouders niet iedere avond weg zijn.

(Meisje, 12 jaar, St. Maarten)

Er zijn hier veel verschillende culturen op Sint Maarten, mensen uit Santo Domingo, mensen uit Haïti en andere landen.

Die komen hier om geld te verdienen voor hun familie thuis. Zij hebben het druk met plannen van de ene baan na de andere.

Vaak hebben ze twee of drie banen. Je komt hier niemand tegen van buiten met maar één baan.

(Meisje, 17 jaar, St. Maarten)

Ik word nooit naar mijn mening gevraagd. Jij bent de eerste.

(Meisje, 11 jaar, St. Maarten)

Er zijn tegenwoordig meer gevaarlijke plaatsen dan veilige plaatsen. Bijna overal is er veel geluid. Hiervoor was Sint Maarten vredig en rustig.

(Jongen, 16 jaar, St. Maarten)

Ik wil lerares worden. Ik hou van leraren. Ik hou van mijn lerares omdat ze niet slaat, ze houdt van ons en soms koopt ze spullen als we ons gedragen. Zelfs als we ons niet gedragen houdt ze nog van ons.

(Meisje, 9 jaar, St. Maarten)

Op school zijn er kinderen die niet houden van kinderen met een donkere huid. Donkere kinderen krijgen vaak op school minder aandacht dan witte kinderen. Ik vind dat er geen onderscheid moet zijn op basis van huidskleur.

(Meisje, 17 jaar, St. Maarten)

Buiten dat mijn babynichtje me soms met een telefoon slaat, zijn er geen problemen thuis.

(Jongen, 9 jaar, St. Maarten)

Ik sta om zes uur op. Mijn moeder wil dan niet opstaan. Ik ga zonder ontbijt naar school. Mijn stiefvader zegt dat ik oud genoeg ben om zelf ontbijt te maken, maar er is nooit brood. Alleen rijst in de vriezer. Ik eet pas als ik 's middags in het jeugdcentrum kom. Ik ben wel gewend aan de honger.

(Jongen, 13 jaar, St. Maarten)

Als ik de baas was, zou ik recreatiecentra maken in ieder district. Daar zouden kinderen heen kunnen gaan na school. Dat is cruciaal. Als je kinderen vanaf jong uit de problemen houdt, komen ze daar ook niet in terecht als ze ouder zijn. Informeer kinderen goed over wat er in de wereld gebeurt. Zorg dat ze het nieuws volgen. Nu weten kinderen echt niks.

(Jongen, 17 jaar, St. Maarten)

Ik vind het eiland leuk, maar ik wil hier niet voor altijd blijven. Ik wil graag weg, want ik ben op Sint Maarten opgegroeid en ik wil de wereld ontdekken en ervaren. En dan op een dag terugkomen. Wat ik niet leuk vind aan Sint Maarten is dat er in de meeste gebieden veel misdaad plaatsvindt en er wordt te veel gerookt en drugs gebruikt. Verder is alles heel leuk en de mensen zijn erg vriendelijk. Het is hier erg comfortabel leven.

(Meisje, 17 jaar, St. Maarten)

Jongeren over Sint Maarten

In vergelijking met Nederland is het niveau van de opleidingen op Sint Maarten een stuk lager.

(Jongere van St. Maarten)

Al vanaf de eerste klas zou het zo moeten zijn dat er meer van kinderen wordt verwacht, zodat zij al leren wennen aan de snelheid en het niveau van goed onderwijs.

(Jongere van St. Maarten)

Voor een groep mensen is criminaliteit aantrekkelijker dan werk.

(Jongere van St. Maarten)

Er zijn voor kinderen geen gratis openbare voorzieningen waarvan ze gebruik kunnen maken.

(Jongere van St. Maarten)

De moeders werken vaak buitenshuis, waardoor de kinderen op elkaar aangewezen zijn.

(Jongere van St. Maarten)

Er zijn jongeren die wel zouden kunnen studeren, maar dat niet doen omdat zij werken om voor hun ouders te zorgen die zelf geen werk hebben.

(Jongere van St. Maarten)

Het Kinderrechtenverdrag

Nederland heeft het *Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind* in 1995 officieel goedgekeurd. Dit Kinderrechtenverdrag geeft kinderen rechten op allerlei terreinen. Het verdrag geldt natuurlijk ook voor de kinderen op de eilanden. Volgens het verdrag is een kind een persoon van nul tot achttien jaar.

Achterin vind je een verkorte, kindvriendelijke versie van het Kinderrechtenverdrag. De officiële tekst van het verdrag vind je op www.unicef.nl.

Vier uitgangspunten

Het Kinderrechtenverdrag onderscheidt vier essentiële onderwerpen, die onderling nauw met elkaar samenhangen.

- 1 Non-discriminatie (art. 2). De overheid moet de rechten in het verdrag respecteren en waarborgen voor ieder kind, zonder onderscheid om welke reden dan ook.
- 2 Het belang van het kind voorop (art. 3). Bij elke maatregel die (in)direct effect heeft op een kind, moet eerst worden bepaald wat het belang is van het kind en of dit belang ermee gediend wordt.
- 3 Leven en ontwikkeling (art. 6). De overheid moet zorgen voor een omgeving waarin kinderen zich maximaal kunnen ontwikkelen.
- 4 Participatie (art. 12). We moeten kinderen naar hun mening vragen en rekening houden met die mening. Alleen zó kunnen we bepalen wat in hun belang is (zie 2).

UNICEF

UNICEF heeft in 2011 en 2012 een groot onderzoek gedaan naar de situatie van kinderen op de zes eilanden, waarbij het Kinderrechtenverdrag als meetlat wordt gebruikt. ‘Koninkrijkskinderen: Kinderrechten op de Nederlandse Cariben’.

UNICEF is een internationale kinderrechtenorganisatie die actief is in 190 landen. In de rijke landen vragen de nationale comités om geld en steun, waarmee hulpprogramma's in ontwikkelingslanden kunnen worden gerealiseerd. UNICEF heeft de opdracht om ervoor te zorgen dat elk land de rechten van kinderen respecteert en naleeft.

UNICEF helpt kinderen over de hele wereld bij het overwinnen van armoede, ziekte, geweld en discriminatie. Miljoenen kinderen gaan dankzij UNICEF naar school. Talloze kinderen worden ingeënt tegen dodelijke ziektes als mazelen en krijgen goede voeding. UNICEF werkt hard aan de bestrijding van de aidsepidemie en helpt kinderen die er het slachtoffer van zijn geworden.

UNICEF is bij rampen en oorlogen ter plaatse en zorgt ervoor dat kinderen en hun families kunnen overleven.

Kinderen die er alleen voor staan, krijgen van UNICEF bescherming tegen geweld, misbruik en uitbuiting.

Over de interviews

UNICEF vindt het belangrijk dat kinderen in staat worden gesteld om zelf te vertellen hoe zij over hun leven denken. Wat gaat er goed, wat minder en hoe zou het dan beter kunnen? Kortom, wat vinden zij? Kinderen kunnen vaak heel helder uitleggen wat ze belangrijk vinden. Ook komen ze soms met oplossingen waaraan volwassenen niet gedacht hadden.

Op ieder eiland spraken we met kinderen van acht tot achttien jaar. 'We' zijn interviewers die eerst een training kregen in kinderrechten en in interviewtechnieken met kinderen. Het zijn allemaal ervaren mensen in het omgaan met kinderen. Om te zorgen dat de kinderen zich makkelijk konden uiten, kozen we voor interviewers die de taal van de kinderen van het eiland spreken. Zo werd er Papiaments, Engels en Nederlands – en zelfs een keer Spaans – gesproken.

De interviewmethode en –techniek sloot zo goed mogelijk aan op de leeftijd, het ontwikkelingsniveau en de belevingswereld van het kind. Sommige kinderen vonden het leuk om te tekenen en daarbij te vertellen, anderen wilden graag in een rollenspel laten weten wat zij zouden veranderen als ze de baas van het eiland waren. En weer anderen konden in een 'gewoon gesprek' goed naar voren brengen hoe ze over verschillende onderwerpen denken.

De meeste kinderen waren erg enthousiast dat ze mochten meewerken aan het onderzoek. Vaak bleken kinderen niet gewend te zijn om te vertellen hoe ze ergens over denken. Volwassenen vroegen ze daar gewoonlijk niet naar. Sommigen waren zelfs oprecht verbaasd dat we echt wilden weten hoe zij over van alles denken. In enkele gevallen waren kinderen terughoudend omdat ze bang waren dat hun uitspraken bekend zouden worden in de kleine gemeenschap op het eiland. Veel kinderen gaven sociaal wenselijke antwoorden en opvallend veel kinderen zagen

wel problemen bij vriendjes, maar niet bij zichzelf. De interviews duurden van twintig minuten tot twee uur.

We vroegen toestemming aan de ouders voordat we de kinderen interviewden. Zij zijn immers de wettelijk vertegenwoordigers. We gaven informatie over UNICEF, het onderzoek, de bedoeling van de interviews en de onderwerpen waarover we met de kinderen wilden praten. Ook vroegen we de ouders of we film- en foto-opnames mochten maken en deze te zijner tijd zouden mogen gebruiken.

Op ieder eiland werkten we samen met een lokale organisatie voor kinderen. Zij zorgden voor één of twee interviewers die samen met de UNICEF-interviewer de gesprekken met de kinderen konden hebben. Ook selecteerden zij de kinderen van het eiland. We vroegen ze daarbij te letten op een goede verdeling wat betreft meisjes en jongens, opleidingsniveau, achtergrond en leeftijd.

We legden de kinderen in groepjes uit waarom we van alles van ze wilden weten. We vertelden ze over kinderrechten, over UNICEF en over het onderzoek en legden uit over welke onderwerpen we graag meer van ze wilden weten en waarom. Op een grote sticker konden ze de tekst 'Ieder kind heeft recht op' aanvullen en dat deden ze allemaal met veel creativiteit.

Daarna ging ieder kind apart zitten met een interviewer. Deze verduidelijkte dat het kind op ieder moment kon zeggen dat hij ergens wel of juist niet over wilde praten. Alle kinderen kregen een rode stop-kaart die zij omhoog konden steken als ze niet verder wilden gaan over een onderwerp. Hiervan is één keer gebruik gemaakt.

Tijdens de interviews met de kinderen kwamen alle onderwerpen aan bod die belangrijk zijn in het leven van een kind: gezin en opvoeding, wonen, onderwijs, gezondheid, veiligheid, vrije tijd, spel en recreatie, financiën en participatie. Kinderen vertelden zelf en de interviewers stelden open vragen. Ook werden de kinderen aangemoedigd om te zeggen wat zij zouden veranderen als zij de baas van het eiland zouden zijn.

Meer weten?

In dit boekje vind je een selectie van uitspraken van de kinderen van de zes eilanden. Volledige informatie over de interviews en dat wat de kinderen vertelden, is te vinden in de onderzoeksrapporten van de eilanden.

Op www.unicef.nl/koninkrijkskinderen vind je deze rapporten en ook alle citaten van de kinderen en jongeren per eiland en per onderwerp.

Als je nog op school zit, kun je ook terecht op www.unicefenjij.nu.

Kinderrechtenverdrag

Voor kinderen en jongeren

De officiële tekst van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind is te vinden op www.unicef.nl.

Artikel 1 Wie is een kind?

Een persoon die jonger dan achttien jaar is, is een kind. Alles wat in dit verdrag staat, geldt voor ieder kind.

Artikel 2 Bescherming tegen discriminatie

Alle rechten gelden voor alle kinderen, waar je ook vandaan komt.
De overheid moet er alles aan doen om alle kinderen te beschermen tegen discriminatie en moet zijn best doen om te zorgen dat kinderen gebruik kunnen maken van hun rechten.

Artikel 3 Het kind eerst

Als er iets geregeld wordt over of voor een kind, moet altijd eerst gekeken worden naar wat voor dat kind goed is. Als ouders – of anderen die voor kinderen zorgen – het kind niet goed (kunnen) verzorgen, dan moet de overheid het kind en de ouders helpen.

Artikel 4 Uitvoeren van de rechten

De overheid moet er alles aan doen om te zorgen dat kinderen ook echt gebruik kunnen maken van hun rechten.

Artikel 5 Wat moeten de ouders doen?

De ouders en anderen helpen het kind bij zijn of haar rechten. De ouders en anderen moeten goed voor het kind zorgen. Zij moeten zorgen voor goed eten, een goed huis en dat het kind naar school kan gaan. Als de ouders het niet goed doen, dan moet de overheid helpen.

Artikel 6 (Over)leven en ontwikkelen

Elk kind heeft het recht op leven. De overheid moet zorgen dat het kind kan (over)leven en zich kan ontwikkelen.

Artikel 7 Naam en nationaliteit

Elk kind heeft vanaf de geboorte recht op een naam en nationaliteit.

Bijvoorbeeld: als je de Nederlandse nationaliteit hebt, ben je Nederlander. Elk kind heeft het recht om te weten wie zijn ouders zijn. Ook heeft een kind het recht om door zijn ouders te worden verzorgd.

De overheid moet dit goed regelen.

Artikel 8 Identiteit

Ieder land moet de identiteit (wie je bent) van kinderen beschermen. De overheid moet ervoor zorgen dat kinderen hun naam, nationaliteit en familiebanden houden of krijgen als ze die niet hebben.

De identiteit van een kind mag niet zomaar worden veranderd.

Artikel 9 Kind gescheiden van ouders

Elk kind moet bij zijn ouders kunnen wonen en opgroeien. Als dit echt niet kan, moet het kind in ieder geval met beide ouders contact kunnen houden. Alleen als het echt niet goed is voor een kind, kan het contact met één of beide ouders verboden worden.

Artikel 10 Gezin bij elkaar brengen

Als de vader, moeder of beide ouders van een kind in een ander land wonen, moeten zij bij elkaar op bezoek kunnen gaan en bij elkaar kunnen wonen. Als het kind toestemming vraagt om samen met zijn ouders in een land te wonen, moet de overheid hier zo snel mogelijk en netjes antwoord op geven.

Artikel 11 Ontvoeren en vasthouden van kinderen

Kinderen mogen niet zonder dat zij het zelf willen of zonder toestemming van hun ouders naar een ander land gebracht worden.

Ze mogen ook niet gedwongen worden om daar te blijven. Als de vader of de moeder dit doet, zonder toestemming van de andere ouder, dan mag het ook niet. De overheid moet ervoor zorgen dat dit niet gebeurt. Landen moeten daar samen afspraken over maken.

Artikel 12 Mening van kinderen

Kinderen mogen hun mening geven. Zeker als het over henzelf gaat. Naar die mening moet worden gevraagd en ook echt worden geluisterd. De overheid moet hiervoor zorgen.

Artikel 13 Vrij om een mening te geven

Kinderen mogen op allerlei manieren hun mening geven. Dit betekent ook dat kinderen informatie mogen verzamelen zodat ze hun mening kunnen vormen. De rechten van anderen moeten wel gerespecteerd worden. Schelden of iemand beledigen mag dus niet.

Artikel 14 Vrij om te denken en een godsdienst te kiezen

Kinderen zijn vrij om te denken wat ze willen. Zij mogen hun eigen mening hebben over wat goed en slecht is. Ook moeten zij hun eigen godsdienst kunnen kiezen. Het is wel de bedoeling dat ouders de kinderen bij deze dingen helpen en begeleiden.

Artikel 15 Vrij om in groepen bij elkaar te komen en te vergaderen

Kinderen moeten in een groep bij elkaar kunnen komen. Ook moeten zij lid van een club kunnen worden en mogen zij zelf een club beginnen. Bijvoorbeeld de voetbal- of turnvereniging. Wel moeten kinderen de rechten van anderen respecteren.

Artikel 16 Privacy

Niemand mag zich zomaar bemoeien met het privéleven en gezinsleven van kinderen. Niemand mag ongevraagd in de woning van een kind komen. Niemand mag ongevraagd brieven, sms'jes of e-mails bekijken die een kind schrijft of krijgt.

Artikel 17 Informatie

Kinderen moeten informatie uit verschillende boeken, televisie, radio, kranten of van internet kunnen halen. De overheid moet hier voor zorgen. Ook moet er informatie geschreven worden die voor kinderen interessant is en waar ze wat van kunnen leren. De overheid moet kinderen beschermen tegen informatie die niet goed voor ze is. Daar moeten goede afspraken over gemaakt worden. Er moet rekening worden gehouden met verschillende talen en culturen van kinderen.

Artikel 18 Goede opvoeding

Ouders moeten ervoor zorgen dat hun kinderen een goede opvoeding krijgen. Als ze hierbij hulp nodig hebben, moeten ze die kunnen krijgen van de overheid. Bijvoorbeeld van mensen die veel weten over hoe je het beste voor kinderen kunt zorgen. Of hoe je ze moet opvoeden. Ook moet er kinderopvang zijn, voor als ouders werken.

Artikel 19 Geen misbruik en kindermishandeling

Kinderen mogen niet mishandeld worden, misbruikt worden of geweld worden aangedaan. Ouders en anderen die voor kinderen zorgen, moeten genoeg aandacht hebben voor de kinderen; kinderen mogen niet verwaarloosd worden. De overheid moet duidelijk maken dat kinderen niet mishandeld mogen worden. Als kinderen wel mishandeld worden, dan moeten zij meteen hulp krijgen.

Artikel 20 Bescherming van kinderen zonder gezin

Een land moet zorgen voor extra bescherming van een kind dat niet in zijn eigen gezin kan wonen. Soms is het de beste oplossing om op een hele andere plek te gaan wonen. Dit is dan een plek waar ze goed weten hoe ze moeten zorgen voor kinderen in deze situaties. Het kind kan bijvoorbeeld bij een pleeggezin of in een opvanghuis met andere kinderen gaan wonen.

Artikel 21 Adoptie

Adoptie is het aannemen van een kind als jouw eigen kind. Dat moet mogelijk zijn, maar alleen als het echt goed is voor het kind. Het kan niet zomaar geregeld worden. Kinderen moeten beschermd worden tegen adoptie die niet volgens de regels is gegaan.

Artikel 22 Vluchtelingenkinderen

Als een kind moet vluchten naar een ander land, moet het kind in dat land beschermd en geholpen worden. Daarvoor zijn speciale organisaties die veel weten over vluchtelingen en alles wat daar mee te maken heeft. Zij moeten ook helpen om de familie van het kind te vinden.

Artikel 23 Gehandicapte kinderen

Gehandicapte kinderen moeten goede zorg en onderwijs krijgen, zodat ze zich zo goed mogelijk kunnen ontwikkelen. Gehandicapte kinderen moeten zo zelfstandig mogelijk kunnen leven. Ze moeten kunnen meedoen in de wereld.

Artikel 24 Gezondheid

Kinderen moeten gezond kunnen opgroeien en hebben recht op goede zorg. Als een kind ziek is, moet het behandeld kunnen worden. Er moeten goede ziekenhuizen en dokters in de buurt zijn. De overheid moet kinderen en hun ouders goed informeren over gezondheid en voeding. Landen moeten elkaar helpen om te zorgen dat alle kinderen gezond blijven.

Artikel 25 Kinderen die niet thuis wonen

Soms is het beter voor een kind om niet meer thuis te wonen. Als dit zo is, moet wel extra worden opgelet hoe het met dit kind gaat. Als het goed gaat, kan het kind misschien weer terug naar huis.

Artikel 26 Financiële hulp van de overheid

Kinderen hebben recht op financiële hulp van de overheid als zij dit nodig hebben. De overheid moet dit regelen.

Artikel 27 Wat kinderen nodig hebben

Ieder kind moet genoeg te eten en te drinken krijgen en een huis hebben om in te wonen. Een kind moet kunnen doen en leren wat goed voor hem is. Ouders moeten ervoor zorgen dat dit mogelijk is. Als ouders dit niet kunnen, dan moet de overheid ze helpen.

Artikel 28 Onderwijs

Ieder kind moet naar school kunnen gaan. Kinderen moeten gratis naar de basisschool kunnen. Ze moeten ook zoveel mogelijk voortgezet onderwijs en hoger onderwijs kunnen volgen, als zij dat willen. Een leraar mag niet schreeuwen tegen een kind, en ook mag een leraar een kind niet slaan of uitschelden. Landen moeten elkaar helpen om te zorgen dat ieder kind naar school kan.

Artikel 29 Wat moeten kinderen leren op school

Kinderen moeten op school hun talenten kunnen ontwikkelen. Of het nu gaat om tekenen of taal, sport of om kunst. Kinderen moeten worden voorbereid op een leven in een wereld waarin je vrij bent.

Ze moeten leren over mensenrechten. En ze moeten leren hun ouders, anderen en de natuur te respecteren.

Artikel 30 Eigen taal en cultuur

Kinderen met een taal en cultuur die anders is dan van de meeste mensen in het land worden een minderheid genoemd. Minderheden hebben recht op hun eigen taal, cultuur en godsdienst.

Artikel 31 Spel en vrije tijd

Ieder kind heeft recht op rust en vrije tijd. In zijn vrije tijd moet een kind kunnen spelen. Het moet ook voor alle kinderen mogelijk zijn om een museum te bezoeken, naar de film te gaan of een theater te bezoeken.

Artikel 32 Geen kinderarbeid

Ieder kind moet beschermd worden tegen werk dat niet goed is voor de gezondheid. Ook mag een kind niet werken als het daardoor niet naar school kan. Landen moeten duidelijke afspraken maken, zoals hoe oud je moet zijn om betaald werk te doen en hoeveel uur je per dag of week mag werken.

Artikel 33 Geen drugs

Ieder kind moet beschermd worden tegen drugs. Ook mogen kinderen niet gebruikt worden voor het maken en verkopen van drugs.

Artikel 34 Seks met kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie

Seks hebben met kinderen is verboden. Voor seks wordt soms geld betaald. Als je betaald krijgt voor seks, heet dat prostitutie.

Kinderen moeten daartegen beschermd worden. Het is verboden om geld te verdienen aan kinderen die gedwongen worden seks te hebben. Er mogen geen foto's of films van kinderen gemaakt worden die met seks te maken hebben.

Artikel 35 Ontvoeren, kopen en verkopen van kinderen

Het is verboden om kinderen te ontvoeren of te verkopen. De overheid moet er alles aan doen om dit te voorkomen.

Artikel 36 Andere manieren van misbruik van kinderen

Het is verboden om kinderen te gebruiken voor werk, drugs en seks. Kinderen mogen niet verkocht worden. Artikel 32 en 35 zeggen dat heel duidelijk. Elke andere manier om kinderen op een manier te gebruiken die niet goed voor hen is, is ook verboden.

Artikel 37 Opsluiten van kinderen

Het is verboden om kinderen te straffen door ze te slaan of op een andere manier pijn te doen. Kinderen mogen niet zomaar opgesloten of gearresteerd worden. Dit mag alleen gebeuren volgens de regels, als het niet anders kan en zo kort mogelijk. Kinderen kunnen niet de doodstraf krijgen en mogen niet levenslang opgesloten worden. Ze mogen in principe niet samen met volwassenen opgesloten worden. Dit mag alleen als het voor het kind goed is. Kinderen moeten hulp kunnen krijgen van iemand die de wet goed kent; een advocaat die voor hem of haar opkomt. Elk kind moet ook contact kunnen hebben met zijn familie en bezoek kunnen krijgen als hij opgesloten zit.

Artikel 38 Oorlog

Voor kinderen die jonger zijn dan 15 jaar is het verboden om mee te doen in het leger van een land. Ook mogen zij niet meedoen aan een oorlog. Als er oorlog is in een land moeten volwassenen en kinderen beschermd en verzorgd worden.

Artikel 39 Zorg voor slachtoffers

Kinderen die het slachtoffer zijn van geweld, mishandeling, verwaarlozing en uitbuiting moeten goede hulp krijgen. Ze moeten geholpen worden om weer verder te kunnen met hun leven.

Artikel 40 Kinderstrafrecht

Als een kind iets doet, wat volgens de wet verboden is, moet hij berecht worden. Er gelden speciale regels voor kinderen. Er moet rekening gehouden worden met hun leeftijd. Bovendien is het belangrijk dat een kind na zijn straf weer goed verder kan leven.

Ieder kind moet hulp kunnen krijgen van iemand die de wet goed kent, bijvoorbeeld een advocaat. Kinderen moeten straffen krijgen die bij kinderen passen.

Artikel 41 Beter regels

Het kan zijn dat in de wet van een land regels zijn afgesproken, die beter zijn voor een kind, dan de regels in dit verdrag. Dan gaan die regels voor. Dat is zo voor regels in één land maar ook voor afspraken tussen meer landen.

In de artikelen 42 tot en met 54 staan de volgende afspraken:

- 1 Alle landen moeten zorgen dat kinderen, jongeren en volwassenen weten wat er in het verdrag staat.
- 2 Een groep van tien mensen die veel weten over de rechten van kinderen moet de landen in de gaten houden. Deze groep wordt het Kinderrechtencomité genoemd. Iedere vijf jaar sturen de landen een verslag naar het Kinderrechtencomité, zodat dit comité kan kijken of de landen zich aan de kinderrechten houden.
- 3 Iedereen moet de verslagen van de landen kunnen lezen.
- 4 Het Kinderrechtencomité kan onderzoeken laten doen, die te maken hebben met de rechten van kinderen. Zij kunnen dat onderzoek met de regering van het land bespreken.
- 5 Organisaties zoals UNICEF moeten ook opletten of het goed gaat met de kinderrechten in alle landen. Daar maakt UNICEF rapporten over. UNICEF mag aanwezig zijn bij vergaderingen van het Kinderrechtencomité.

Met heel veel dank aan:

**De 87 kinderen die op de eilanden
geïnterviewd zijn**

Aimee, Ainhoa, Aldimir, Alegrando, Alexandra, Alexis, Aliah, Anfernee, Angelin, Bianca, Bodna, Calum, Carlos, Chantal, Christopher, Dailziamine, Daniel, Danny, Delano, Disjandro, Djamanti, Djunathia, Ebony, Edrieenna, Edron, Erickson, Erlyciën, Esmeylyn, Favelle, Flora-Ann, Hylke, Isis, Janina, Jarzihnia, Javier, Jody, Johnny, Jonathan, Jordan, Jowhena, Julia, Kamilah, Karan, Karina, Kendra, Kendrick, Kiana, Kid, Lea, Luceta, Luis, Magmelino, Mahek, Marian, Maribel, Mariel, Mary-Jane, Michaela, Michel, Milagros, Millan, Nacolia, Natanael, Nickenson, Priskilla, Raomar, Raul, Raunique, Rishendly, Roberto, Ruelle, Rusell, Shadan, Shakeva, Shamir, Shaquanna, Shardienne, Sharhazed, Sjevan, Talia, Tyron, Urisha, Valerie, Veronica, Viktoria, Wanda, Wernslymar, Wilma.

**De 19 kinderen op de eilanden met wie in
chatsessies is gesproken.**

**De 27 (net) meerderjarige jongeren die
opgegroeid zijn op de eilanden en in Nederland
geïnterviewd zijn.**

**De interviewers en organisaties op de eilanden
met wie werd samengewerkt**

Aruba

Jill Geerman-Matthew, jeugdpreventie -
medewerker ministerie van Sociale Zaken.
Monét Jones, jeugdpreventiemedewerker
ministerie van Sociale Zaken.
Ministerie van Sociale Zaken, Aruba.
YMCA San Nicolas en Dakota (Oranjestad).

Bonaire

Liënné Domacassé,
medewerkster Stichting Project.
Stichting Project.
Kolegio Reina Beatrix.

Curaçao

Favell Maduro, Federatie Antilliaanse Jeugdzorg.
Federatie Antilliaanse Jeugdzorg (FAJ).
Fundashon Bos di Hubentut.

Saba

Suzy Guido, assistent projectleider Child Focus
Foundation.
Aaron Soares, assistent projectleider Child Focus
Foundation.
Child Focus Foundation.

Sint Eustatius

Brenda van Putten, lerares Governor de
Graafschool.
Iris Sporken, lerares en medewerkster MegaD
Foundation.
Governor de Graafschool.
Gwendoline van Puttenschol.
MegaD Foundation.

Sint Maarten

Naromie Pierre, lerares.
Jeffrey Richardson, consultant.
Federation Antillean Youth Care.
Department Social Cultural Development,
Sint Maarten.

Interviews op alle eilanden

Sabina ter Borg, studente en stagiaire UNICEF.

**De interviewer van de chatsessie met kinderen
op de BES-eilanden**

Jodi Mak, Verwey-Jonker Instituut.
Verwey-Jonker Instituut.

De interviewers van jongeren in Nederland

Jody Bauer, Stichting Alexander.
Diana Neijboer, Stichting Alexander.
Adimka Uzozie, Stichting Alexander.
Stichting Alexander.

***Coördinatie en leiding interviews op alle eilanden
Teksten 'Kind op een eiland'***

Karin Kloosterboer, UNICEF Nederland.

***Tekst Kinderrechtenverdrag voor kinderen
en jongeren*** UNICEF Nederland.

Fotografie

Ramona Dumitrescu.
Hollandse Hoogte.
Jong Bonaire.
Karin Kloosterboer.
Geert Poelgeest.
Jeanet Schuurman.
Cees Timmers Photography.
UNICEF/Roger LeMoyné.

Vormgeving Studio Tint, Den Haag.

Druk Drukkerij van Deventer, 's-Gravenzande.

UNICEF Nederland
Postbus 67
2270 AB Voorburg
Nederland
T +31 70 3339300

www.unicef.nl/koninkrijkskinderen
info@unicef.nl

ISBN/EAN 978-90-73841-00-0
NUR-code 740

© UNICEF, 2013

Koninkrijkskinderen

Kinderrechten op de Nederlandse Eilanden

unicef
unite for children